

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1194 27 tháng 5 năm 2018

Tình Trời

*Tình Trời ban chiếu thông đường đạo
Tự giải phân minh đường xích đạo
Thức giác chính mình thông mọi ngõ
Hương thanh khai triển tự tâm hành*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Đại Hội thành công là sao?
- 2) Nam và nữ có gì phân biệt?
- 3) Còn nữ giới thì sao?
- 4) Trước hút trước, thanh hòa thanh là sao?
- 5) Hôm qua Bé đi xe từ 9:00 giờ sáng đến gần 2:00 giờ khuya, Bé được bình an đến nơi, Bé có mệt không?
- 6) Tại sao người thế gian mang nhiều bệnh tật khác nhau?
- 7) Giữa biển cả mênh mông, Bé có thấy gì lạ không?

1) Hỏi: Đại Hội thành công là sao?

TL: Thưa: “Ứng vô sở trụ, di sanh kỳ tâm”! Lời hứa rất đơn giản, nhưng nó rất quan trọng, hứa phải giữ lời thì Đại Hội tâm linh mới có giá trị và sự chứng giám của ba cõi, giữa người thì cộng hưởng sự an vui, ma quỷ thì tự nó thức tâm mà nhận lấy ánh sáng từ bi của Đại Hội mà hướng về con đường tu học, thay vì phá khuấy, còn Trời Phật thì chứng tâm cho kẻ ăn năn sám hối. Đại Hội tâm linh thành công do tâm óc của con người được ổn định.

2) Hỏi: Nam và nữ có gì phân biệt?

TL: Thưa nam thì nó muốn nhiều cảnh giới mới, tức là dâm tánh nhiều hơn nữ giới, kiến tạo kiến tạo, thay đổi thay đổi, cứ vậy mà tiến thân. Cho nên ở mặt đất này, cầu công và vật chất thay đổi cũng nhờ nam giới.

3) Hỏi: Còn nữ giới thì sao?

TL: Thưa nữ giới thì không khác gì mặt đất thu hút bất cứ những gì đưa đến, bị tình thế bắt buộc chịu đựng mà tiến thân.

4) Hỏi: Trước hút trước, thanh hòa thanh là sao?

TL: Thưa khối nào nó sẽ hợp với khối đó, cũng là cơ hội thức tâm trong chu trình tiến hóa.

Kệ:

Học rồi giải bỏ sự sai mê
Tự thức minh tâm tự trở về
Đường đạo đường đời gieo ý thức
Bình tâm học hỏi sẽ ra về

5) Hỏi: Hôm qua Bé đi xe từ 9:00 giờ sáng đến gần 2:00 giờ khuya, Bé được bình an đến nơi, Bé có mệt không?

TL: Thưa Bé vẫn khoẻ mạnh, ngủ ngon và dậy sớm. Bé cảm thấy làm người cần phải đi đây đi đó mới có cơ hội nhìn rõ khối óc của con người là vô cùng. Bé đã từng thấy lại đám rừng hoang trước kia, nay đã thay đổi, nhà cửa nguy nga ngoạn mục, cũng do khối óc của con người đã biến đổi tình thế và tạo phương tiện cho mọi người được cơ hội sống chung hòa bình, vui đẹp hay là buồn khổ cũng do khối óc của loài người mà hình thành. Hoàn cảnh càng khắc khe thì càng sẽ được đổi mới, cũng không ngoài sự thực hành chung hợp của nhơn sinh.

Kệ:

Tranh đua giải mở hành trình trụ
Khai mở tâm linh chẳng phải mù
Đây đó tùy duyên tâm tự thức
Triền miên học hỏi trí an du

6) 16/05/92

Hỏi: Tại sao người thế gian mang nhiều bệnh tật khác nhau?

TL: Thừa người thế gian sống dưới vòm trời đang bị ràng buộc bởi ngoại cảnh cũng như sức hút của nội tạng, cuộc sống rất bận rộn, hướng về giới nào thì sẽ tiến hoá về giới đó, lâu ngày biến thành tập quán và không tự giải được. Ngược lại người tu thiền hướng thượng giải thoát, thì sẽ được tiến hóa về cõi vô biên sống động, càng tiến thì càng giải bỏ được tập quán hẹp hòi và tranh chấp, tự nó ổn định theo chiều hướng cảm thức của chơn lý, giải phân rõ rệt và thanh tịnh hơn người sống mà không biết tận dụng khối óc.

Kệ:

*Tu hành khối óc quang khai tiến
Giải tỏa phiền ưu chẳng tức phiền
Ý thức Trời cao nơi sống động
Về nơi thanh nhẹ cảm giao liên*

7) 17/05/92

Hỏi: Giữa biển cả mênh mông, Bé có thấy gì lạ không?

TL: Thừa Bé thấy rõ biển chuyển động theo sinh khí của vũ trụ, còn tàu thì làm việc theo nhịp nhàn của trí khôn loài người, tự nó rút ngắn hành trình, từ biển rộng tiến tới đất liền trong trật tự. Người tu thiền cũng có cơ hội rút ngắn ý lực của chính mình, sẽ được về Bến Giác, trung tim bộ đầu khai mở, thì sự hòa hợp với tự nhiên không có khó khăn.

Kệ:

*Khai thông cải tiến cơ tầng thức
Giải bỏ trần tâm lý diệu thâm
Đời đạo song hành tâm tự thức
Cơ mâu thiên địa giải trần tâm*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

THA THỨ VÀ THƯƠNG YÊU

Tái ngộ nơi đây chẳng được nhiều
Học hành chữ Hiếu và chữ Yêu
Đồng thanh tương ứng về tâm đạo
Quý trọng thương yêu lại nhớ nhiều.

Nhớ nhiều hiểu rõ lý chữ yêu
Yêu mẹ yêu cha thức nghĩa siêu
Một cõi phù sanh đầy duyên kiếp
Thực hành giải tỏa học chơn điều.

Chơn điều huyền diệu lý cao siêu
Dững chí hành thông ngộ pháp điều
Mùi đạo phân minh ngày khốn kiếp
Duyên tình tan vỡ, đạt tình siêu.

Tình siêu Cha độ thức tâm nhiều
Vạn lý hành trình ngộ biển yêu
Mùi đạo Cha ban tình thấm thía
Nguyện hành đến đích rõ tình yêu.

Tình yêu thôn thức trong đêm mộng
Cảm thức trần gian một cái còng
Duyên nghiệp gieo phiến trong nội thức
Khổ đau cực nhọc cũng về không.

Về không một kiếp lại gánh gồng
Thê thảm bi ai nỗi nhớ trông
Nguyện tiến không lui quy thức giác
Sửa mình thanh tịnh tự khai vòng.

Khai vòng Vũ Trụ trở về Không
Học hỏi không ngừng giải ước mong
Thanh tịnh chào đời nay quy tịnh
Thực hành chơn pháp nguyện về Không.

Về Không thấu đáo Trời trong sáng
Lòng dạ thanh thoi chẳng ước màn
Hộ độ Chư Tiên đồng khuyến khích
Giữ thanh đạt tịnh đạt bình an.

Bình an ba cõi tự vui bàn
Không có, có không, cảm thấy an
Quy nhưt quân bình lòng phán khởi
Đạo tâm bừng sáng ngộ Pháp Tràng.

Pháp Tràng sớm độ đã ân ban
Động loạn nơn gian chẳng thiết bàn
Phán nghịch lòng thành gây phản loạn
Từ bi vẫn độ, vẫn cầu an.

Cầu an diệu pháp chơn hành độ
Thức giác bình sanh tạo nắm mô
Ai ghét ai thương đều học hỏi
Quy Không mới rõ cõi hư vô.

Hư vô quán chuyển mình đời đạo
Tạo Thế Huyền Kinh tự bước vào
Quy ẩn tâm can là thực tế
Huệ tâm bừng sáng, pháp phân màu.

Phân màu sanh khắc hợp đuôi đầu
Đi đứng nằm ngồi kẻ trước sau
Học hỏi đời nay lòng quyến luyến
Giữ Không, thanh tịnh chẳng ôm sâu.

Ôm sâu tại thế tự khổ đau!
Chẳng có phước duyên chẳng nhiệm màu
Ai khổ, ai sâu, ai đã giúp?
Từ bi tận độ chẳng còn đau.

*Còn đau vì bởi mê màu sắc!
Thức giấc bình tâm xét trước sau*

*Quy nhứt hồi sinh lòng chẳng động
Thương yêu tha thứ trở về mau.*

*Lương Sĩ Hằng.
Thiền viện Vĩ Kiên, 05-1986*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Giải giới phân minh (tiếp theo và hết)

Nghiệp chướng càng ngày càng gia tăng, càng khổ tâm, đó là bệnh hoạn. Bệnh hoạn nó sẽ vày xéo và tung hoành trong tâm thức các bạn và đem lại sự đau khổ ngày đêm. Dù các bạn được cơ hội ngày hôm nay nằm trên nhung lụa nhưng mà không sung sướng, không vắng được được tình người. Vậy các bạn phải học đi, phải lập hạnh đi, phải lo tu đi. Rốt cuộc chỉ có một con đường tu mới giải quyết cho chính mình. Vì các bạn thấy rằng ở thế gian, vợ chồng ở thế gian cũng không có thể thay thế lẫn nhau được. Con cái không thay thế chúng ta được. Và chúng ta cũng chưa thay thế cho ai. Chúng ta xuống đây học hỏi, có gia cang, có hoàn cảnh nó dạy chúng ta, chúng ta không có quyền kể ơn đối với con. Đừng tạo cái tánh ngu muội đó, chúng ta mới trở lại cái tánh siêu nhiên rằng vinh hạnh được dự cuộc tại thế, dự thi tại thế và giữ lấy tâm lành thanh nhẹ ở trong thức hòa đồng cõi mở, thì chúng ta mới tránh được cái bản chất so đo buồn tủi. Cho nên đừng có tưởng rằng tôi đã làm rất nhiều việc, chả có được việc gì. Các bạn nói rằng ông Tám làm việc nhiều, ông Tám thấy không có kí lô nào hết, vẫn đang học, vẫn đang tu, vẫn đang ngu muội. Luôn luôn, luôn luôn, nửa đêm cũng phải học, phải xả y dụng, phải biết điều khiển lấy mình, phải lo tu lo tiến, lo tìm hiểu sự tãm tối sai lầm, sự mất trật tự trong tâm thức của chính chúng ta, mới là một người tu.

Cho nên nhiều bạn đã tu hơi trễ, năm sáu chục tuổi, sáu bảy chục tuổi, muốn cống hiến con đường đạo pháp nhưng mà chúng ta chưa sửa lấy ta làm sao chúng ta cống hiến. Chúng ta sửa ta, chúng ta có tánh độc tài, có sự xấu, tự ái, chúng ta phải bỏ nó thì chúng ta mới ảnh hưởng người khác được. Vì trước kia chúng ta những người kia khng nói chuyện với chúng ta được, ngày nay họ đến với chúng ta và họ nói chuyện với chúng ta, họ thấy cõi mở, thì chúng ta mới thật sự đưa chìa khóa cho những người khác. Và người khác mới thấy rõ rằng chúng ta đang nắm chìa khóa. Chứ các bạn cứ tự ái, cứ ôm lấy một cục đó rồi làm sao mà các bạn biết xử dụng cái chìa khóa các bạn đang nắm, tay chân run rẩy lập cập ôm lấy chìa khóa mà la làng nói tôi mất chìa khóa, mà không bao giờ tôi có chìa khóa, làm sao tôi trở về nguồn cõi? Chính là người truyền pháp nói dốt. Kỳ thật tôi là ngu muội, tôi là tãm tối, tôi đã có tất cả khi tôi ra đời, Thượng Đế đã ân ban cho tôi mà tôi không biết xử dụng. Tôi đi tìm người này học, người kia học, kỳ thật trong nhà tôi thiếu gì sư! Vợ tôi là ssự tôi, hoàn cảnh tôi là thầy tôi, đó là Thượng Đế dạy đang dạy tôi. Phật ở trong tôi, ngay trong gia đình tôi. Mái nhà tôi là tình thương của nhân loại. Mái nhà tôi là tình thương của Thượng Đế. Mái nhà của tôi đã hi sinh cho tôi vô cùng và tôi chưa bao giờ hi sinh cho mái nhà. Càng tu càng hồ thẹn, càng tu càng thấy ngu muội là vậy.

Chúng ta chấp nhận đi học, học cái chuyện ngu muội để sớm trở về với hạnh phúc sẵn có của chính chúng ta. Để biết cảnh siêu nhiên chúng ta mới có hạnh phúc. Mái nhà hiện tại các bạn đang có đây là Thượng Đế đang chiếu cho các bạn, cho loài người có khối óc thanh minh mới xây dựng được căn nhà và che chở tâm thức của các bạn. Tạo cái cảnh siêu nhiên để cấu trúc một cái thể xác để cho phần hồn an ngự hiện tại. Đó là của Thượng Đế, chúng ta chỉ mượn tạm để học. Xác này là cái lớp học để chúng ta ngồi đây để học và thiền. Cho nên chúng ta phải chấp nhận chúng ta đang học. Bài học khó chừng nào, gặt chừng nào thì chúng ta hoan hỉ học, không nề chê! Nhiều khi các bạn cũng bị chửi la, các bạn cũng bị buồn tủi đủ thứ!

Đó là bài học để các bạn trả bài mà thôi, chứ các bạn đừng tưởng rằng cái đó là cái hay, rồi các bạn đi xuống chứ không bao giờ đi lên. Đừng tưởng các bạn hai thứ tóc là đủ. Đừng tưởng các bạn hoàn toàn tóc bạc là hay, không đâu, chưa học! Còn học nữa! Nếu mà đủ làm sao các bạn luân hồi? Luân hồi cảnh này để học chứ đâu phải hưởng, đâu có ai đã hưởng? Trong lúc các bạn có tiền, các bạn đi chơi bời, nhậu nhẹt, hưởng được cái gì! Ngày nay các bạn gặt hái cái bệnh hoạn trong cái cơ thể, đó là cái bản tánh hung hăng xấu xí của các bạn, quỉ tánh của các bạn, ngày nay các bạn mới gặt hái một cái bệnh trạng ở tuổi già, chứ không phải yên đâu, còn nghiệp thân trừng trị các bạn, không có cần một người nào trừng trị, đó là nghiệp thân! Người tu càng ngày càng thấy rõ, chính nghiệp thân là Thượng Đế, luật Trời. chúng ta mới thấy sự sai lầm của chính mình. Càng thấy sự sai lầm, chúng ta phải quỳ xuống, chấp nhận sự sai lầm của chúng ta. Thượng Đế mới ân ban để chúng ta được tiến tới. Chứ đừng tưởng ta là hay hơn thượng đế, không có đâu.

Hôm nay cũng có duyên lành để chúng ta tương ngộ học hỏi trong cái giờ phút thiên giác này. Tôi ước mong kỳ tới Bề Trên sẽ cho sự sáng suốt cho tôi trong một tuần tu học cho các bạn kế tiếp!

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho vợ tôi là Ngô Ngọc Minh Châu sinh ngày 4 tháng 9 năm 1971, mất lúc 4 giờ sáng ngày 19 tháng 5 2018 Dương lịch nhằm ngày 5 tháng 4 2018 Âm lịch tại Calgary, Alberta, Canada, hưởng thọ 48 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn bạn đạo. Nam Mô A Di Đà Phật, Vạn Vật Thái Bình. Bùi Minh Công.

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Bđ LÊ THÀNH NHÂN Sinh năm 1952. Mất ngày 23/5/18 (nhằm ngày 10/4 al) thọ 67 tuổi. Tại tp Sóc Trăng.
An táng tại xã Lâm Tân H. Thạnh Trị tỉnh Sóc Trăng được siêu thăng tịnh độ.
Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo
Quách Khánh Châu (Nhu gia - Sóc Trăng) kính báo.